GEMEENTE BORCULO

Vergadering: 27 oktober 1983.

Borculo, 11 oktober 1983.

Agenda-nr. : 9.

Onderwerp : Voorstel tot vaststelling van:
a. de geluidszonegrens van 50 dB(A) etmaalwaarde;
b. het ontwerp-bestemmingsplan "Industrieterrein Borculo 1982".

Raad
27 OKT. 1983
Aangenomen met 11 stemmen voor en 4 stemmen tegen

Aan de gemeenteraad.

In 1972 is vastgesteld het bestemmingsplan "Stad Borculo", waarbinnen het in Borculo aanwezige industrieterrein is opgenomen. Tengevolge van een grote expansie van bedrijven, alsmede nieuwe ontwikkelingen op verschillende gebieden, is de noodzaak gebleken tot herziening van de geldende planologische regeling.

Het inwerking treden van de Wet Geluidhinder, waarin de gemeente verplicht werd om een geluidszone te leggen rondom een industrieterrein waarop een A-inrichting is gevestigd, dan wel gevestigd kan worden, was mede aanleiding voor het ter hand nemen van de onderhavige herziening.

Het gedeelte betrekking hebbende op het industrieterrein te Borculo is uit meeraangehaald bestemmingsplan gelicht en in een nieuw ontwerp vervat. De procedure om te komen tot een geluidszone is als gevolg van klachten wegens overlast van de op het industrieterrein aanwezige A-inrichting gestart, vooruitlopend op de totstandkoming van de Wet Geluidhinder. Dientengevolge kon de procedure tot vaststelling van de geluidszonegrens, alsmede het ontwerp-bestemmingsplan gelijktijdig op gang gebracht worden.

Voor een nadere uiteenzetting omtrent de voorgestelde geluidszone en het ontwerp-bestemmingsplan, mogen wij u kortheidshalve verwijzen naar de betreffende toelichtingen.

De Grote Subcommissie Stadsvernieuwing heeft bij schrijven van 8 maart 1983, no. R03802-PC2007/mk/328p advies uitgebracht omtrent het ontwerp-bestemmingsplan "Industrieterrein Borculo 1982" en het ontwerp-geluidszonebesluit.
De commissie heeft het volgende geadviseerd:
1. aan het plan ontbreekt nog een akoestisch rapport. Voor een goed inzicht in de complexe problematiek van de zonering adviseert de subcommissie u de essentie van het rapport - in nader overleg met de dienst Milieuhygiëne van de provincie - in de toelichting op te nemen. Dit geldt vooral voor de procedurele consequenties van de zonering voor bedrijven die zich nieuw willen vestigen;
2. in de bespreking in de coördinatiegroep is uitvoerig stil gestaan bij de grens van de zone in het zuidoostelijke plandeel. De commissie vraagt zich af of de grens ter plaatse nog verruimd kan worden;

3. uit de stukken bleek, dat de situering van de zonegrens met name is afgestemd op de weifabriek. Het is onduidelijk of ook met de overige bedrijven overleg is gepleegd;
4. de staat van inrichtingen vertoont nog doublures en onjuistheden. Nader overleg zowel met de betrokken bedrijven als met de dienst Milieuhygiëne van de provincie wordt aanbevolen;
5. in de artikelen 6 tot en met 10 is de vrijstelling van de bouwhoogte gekoppeld aan milieucriteria. De commissie acht dit onjuist.

Ad 1.

In de toelichting op het ontwerp-bestemmingsplan is een verkorte versie van het akoestisch onderzoek opgenomen.

Ad 2 en 3.

Ten aanzien van de verruiming van de grens van de zone in het zuid-oostelijk plandeel, is overleg gepleegd met diverse instanties en bedrijven.
Op advies van onze adviseur, het bureau Dwars, Heederink en Verheij, hebben wij besloten geen verruiming van de zone toe te passen. Binnen de vast te stellen geluidszone zit namelijk voldoende akoestische uitbreidingsruimte.
Met de industriekring, als vertegenwoordiger van de plaatselijke industrieën is op 24 januari 1983, 23 juni 1983 (informatie-avond) en op 5 juli 1983 overleg gevoerd omtrent de inhoud van het onderhavige ontwerp-plan, alsmede omtrent de totstandkoming van de geluidszone voor het industrieterrein. Tijdens de laatstgehouden bespreking is afgesproken, dat afhankelijk van de uitspraak van de Kroon op het van gemeentewege ingestelde beroep tegen de onthouding van de goedkeuring van het bestemmingsplan "Hambroek II, 1e en 2e fase" te zijner tijd nader bezien zal worden of een kleine verruiming van de geluidszone gewenst is, zulks nadat van de zijde van de industrie aan de hand van ontwikkelingsprognoses de noodzaak zinvol is aangetoond.

Ad 4.

De Staat van Inrichtingen is aan een nader onderzoek onderworpen en waar mogelijk aangepast.

Ad 5.

De koppeling van milieucriteria aan het verlenen van vrijstelling voor de bouwhoogten is nader herzien en aangepast aan de wensen van de commissie.

Gelet op het vorenstaande zijn wij van mening, dat wij grotendeels tegemoet zijn gekomen aan de op- en/of aanmerkingen van de Grote Subcommissie Stadsvernieuwing van de Provinciale Planologische Commissie.

Het ontwerp-geluidszonebesluit waarin de geluidszonegrens van 50 dB(A) etmaalwaarde is opgenomen en het ontwerp-bestemmingsplan "Industrieterrein Borculo 1982" hebben vanaf 19 augustus 1983 gedurende een maand ter visie gelegen.
Binnen deze termijn is tegen het vorengenoemde ontwerp-bestemmingsplan een tweetal bezwaarschriften binnengekomen, te weten:
1. van de bewoners van de Nobelstraat 1 tot en met 27A, p/a Nobelstraat 19 te Borculo d.d. 1 september 1983, ingekomen 7 september 1983;
2. van de heer H. Buursink, Heer Rudolfstraat 17 te Borculo d.d. 15 september 1983, ingekomen 16 september 1983.

In bijlage I behorende bij het ontwerp-besluit is een korte weergave gegeven van de inhoud van de bezwaarschriften, terwijl in Bijlage II de beoordeling is gegeven van de ingebrachte bezwaren.

Op 3 oktober 1983 en op 7 oktober 1983 zijn hoorzittingen gehouden, waarin de reclamanten de gelegenheid hebben gekregen om hun bezwaren mondeling toe te lichten.

In de op 7 oktober 1983 gehouden hoorzitting is van de zijde van de commissie Ruimtelijke Ordening verzocht, nader te onderzoeken welke subsidiemogelijkheden er zijn voor het aanbrengen van voorzieningen aan de woningen in de 50 - 55 dB(A) zone.

In de toelichting op het bestemmingsplan "Industrieterrein Borculo 1982" is vermeld, in fase 5 van het akoestisch onderzoek, welke woningen in de saneringsschil (boven de 55 dB(A)) zijn gelegen en welke maatregelen daarvoor gewenst moeten worden geacht. In samenwerking met Gedeputeerde Staten zal een saneringsprogramma worden opgesteld, waarin zal worden aangegeven welke maatregelen getroffen dienen te worden en op welke wijze tot effectuering kan worden overgegaan.

Ten aanzien van de woningen gelegen in de schil tussen 50 en 55 dB(A) bestaan in principe geen subsidieregelingen. In bestaande situaties bedraagt de maximum toegestane gevelbelasting immers 55 dB(A). Daarbij mag het binnenniveau, gerekend met gesloten ramen, niet meer bedragen dan 35 dB(A). Volgens onderzoeken, die vanwege het ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer zijn verricht, blijkt dat de gevel alleen al zorgt voor een isolatie van 20 à 22 dB(A). De genoemde waarde van 35 dB(A) binnenniveau wordt derhalve niet overschreden.

Gelet op het vorenstaande stellen wij u voor om:

a. het bezwaarschrift van de bewoners van de Nobelstraat 1 tot en met 27A te Borculo met betrekking tot punt 1a, vermeld in Bijlage II, gegrond te verklaren en voor het overige ongegrond te verklaren;
b. het bezwaarschrift van de heer H. Buursink te Borculo ongegrond te verklaren;
c. over te gaan tot vaststelling van het bestemmingsplan "Industrieterrein Borculo 1982", zulks conform het ter inzage gelegde ontwerp-plan, met dien verstande dat in het ter inzage gelegde ontwerp-plan de volgende wijziging wordt aangebracht:
   1. aan de plankaart wordt de volgende wijziging aangebracht:
      de groenstrook gelegen tegenover de woningen Nobelstraat 1 tot en met 27A te Borculo wordt verbreed tot een diepte van ± 7 meter;
d. over te gaan tot vaststelling van de geluidszonegrens van 50 dB(A) etmaalwaarde, zulks conform het ter inzage gelegde ontwerp.

De op deze aangelegenheid betrekking hebbende stukken liggen voor de raadsleden ter secretarie ter inzage.

Burgemeester en wethouders van Borculo,

de secretaris, de burgemeester,

G. van Westhreenen. H.J. Knopers.

GEMEENTE BORCULO

Nr.: 9.

De raad der gemeente Borculo;

gezien het voorstel van burgemeester en wethouders d.d. 11 oktober 1983;

overwegende, dat het ontwerp-bestemmingsplan "Industrieterrein Borculo 1982", met ingang van 19 augustus 1983 gedurende een maand voor een ieder ter inzage heeft gelegen;

dat binnen deze termijn een tweetal bezwaarschriften is ingekomen;

dat reclamanten in hun bezwaren kunnen worden ontvangen;

dat reclamanten zijn gehoord;

dat in Bijlage I, hetwelk onderdeel uitmaakt van dit besluit, een korte weergave is gegeven van de ingediende bezwaren;

dat in Bijlage II, hetwelk onderdeel uitmaakt van dit besluit de beoordeling van de ingebrachte bezwaren is gegeven;

dat vorengenoemde beoordeling aanleiding heeft gegeven om tot wijziging van het ontwerp-plan over te gaan, zoals dit ter visie heeft gelegen;

dat dienovereenkomstig de volgende wijziging aan het ontwerp-plan kan worden aangebracht;

dat de groenstrook gelegen tegenover de woningen Nobelstraat 1 tot en met 27a te Borculo wordt verbreed tot een diepte van ± 7 meter;

dat gelet op de beoordeling in Bijlage II, onder punt 1a, het in Bijlage I vermelde bezwaarschrift van de bewoners van de Nobelstraat 1 tot en met 27a te Borculo gedeeltelijk gegrond kan worden verklaard en voor het overige ongegrond;

dat gelet op de beoordeling in Bijlage II, het in Bijlage I vermelde bezwaarschrift van de heer H. Buursink te Borculo ongegrond kan worden verklaard;

dat rekening houdende met het vorenstaande tot vaststelling van het meergenoemde ontwerp-plan kan worden overgegaan;

gelet op artikel 25 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening;

b e s l u i t :

A. het bezwaarschrift van de bewoners van de Nobelstraat 1 tot en met 27a, p/a Nobelstraat 19 te Borculo met betrekking tot punt 1a, vermeld in Bijlage II, gegrond te verklaren en voor het overige ongegrond te verklaren;

B. het bezwaarschrift van de heer H. Buursink, Heer Rudolfstraat 17 te Borculo ongegrond te verklaren;

C. over te gaan tot vaststelling van het bestemmingsplan "Industrieterrein Borculo 1982" zulks conform het ter inzage gelegde ontwerp-plan, met dien verstande dat in het ter inzage gelegde ontwerp-plan de volgende wijziging wordt aangebracht:
   a. aan de plankaart wordt de volgende wijziging aangebracht:
      1. de groenstrook gelegen tegenover de woningen Nobelstraat 1 tot en met 27a wordt verbreed tot een diepte van ± 7 meter.

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van de raad der gemeente Borculo d.d. 27 oktober 1983.

De secretaris, De voorzitter,

i.o. G. van Westhreenen. i.o. H.J. Knopers.

Op een exemplaar van dit besluit gezonden aan:
1. Gedeputeerde Staten (3x);
2. H.I.D. van de Volkshuisvesting;
3. Inspectie Ruimtelijke Ordening;
4. Reclamanten (2x);
5. Technische Dienst;
6. Afdeling Algemene Zaken (4x);
7. IZ/Raadsmap/Archiefex. (te tekenen);
8. IZ/dossier r.v..

PROVINCIE GELDERLAND

De Raad van de gemeente
BORCULO

Arnhem, 17 december 1984 - nr. RO3651/5-ROV/G5209

Bestemmingsplan Industrieterrein Borculo 1982

Beslissing van GEDEPUTEERDE STATEN VAN GELDERLAND met betrekking tot bovenvermeld bestemmingsplan.

PLANBESCHRIJVING

Het plan omvat een herziening van het noordoostelijke gedeelte van het uit 1972 daterende bestemmingsplan Stad Borculo, waar zich het industrieterrein bevindt. Het beoogt voor dit gebied een planologische regeling die is afgestemd op de nieuw-gegroeide situaties en waarmee op adequate wijze kan worden gereageerd op de in de toekomst te verwachten ontwikkelingen.
Met betrekking tot dit plan overwegen wij als volgt.

BEHANDELINGSPROCEDURE

Het bestemmingsplan is vastgesteld bij raadsbesluit van 27 oktober 1983. Het is door ons op 29 december 1983 ter goedkeuring ontvangen.
Op 20 juni 1984 hebben wij besloten de beslissing omtrent de goedkeuring met ten hoogste zes maanden te verdagen.
De Provinciale Planologische Commissie heeft ons omtrent het plan geadviseerd.

BEZWAARSCHRIFT

Tegen het vastgestelde bestemmingsplan is door H. Buursink, Heer Rudolfstraat 17, Borculo, bij ons bezwaar ingediend.

Reclamant is in de gelegenheid gesteld het bezwaar nader toe te lichten.

SAMENVATTING EN BEOORDELING VAN HET BEZWAAR

SAMENVATTING

Reclamant maakt bezwaar tegen de bestemmingscategorie "handel en nijverheid klasse AI, II en III", waarbinnen de weiproduktenfabriek is gelegen. Plan en voorschriften staan aldaar een bebouwingshoogte van 35 m toe. Voorts zijn vrijstellingen mogelijk tot een bebouwingshoogte van 25 m. Een en ander zou tot forse uitbreidingen van de weiproduktenfabriek kunnen leiden.
Een oprukken van de industrie naar de woonbebouwing, en daarmee verdere aantasting van het woonmilieu wordt ontoelaatbaar geacht.
Uitbreiding van de bestaande industriële bedrijven zou plaats moeten vinden op een minder kwetsbaar deel van het industriegebied.

Voorts dienen de procedures tot herziening van het bestemmingsplan en het zonebesluit niet gelijktijdig te verlopen.
De industrie zou te veel aandacht hebben gekregen ten koste van het woonklimaat.
Reclamant maakt ten slotte bezwaar tegen de anticipatieprocedure ingevolge artikel 19 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening.

BEOORDELING

De in de voorschriften opgenomen hoogtenorm van 35 m betreft slechts het centraal gedeelte van het gebied van de weiproduktenfabriek en is toegesneden op de feitelijke situatie, waarbij het overgrote deel van de aanwezige bedrijfsbebouwing reeds deze hoogte heeft.
Voor de daarop aansluitende gebieden geldt een hoogtenorm van 20 m, respectievelijk 10 m, eveneens overeenkomend met de hoogte van bestaande bebouwing. Laatstbedoelde hoogtemaat blijft overigens beneden de algemene hoogtenorm van 15 m in de bouwverordening.
Het bestemmingsplan voorziet niet in het oprukken van de industrie in de richting van de woonbebouwing.
De gebieden, waarop hogere bebouwing aanwezig is c.q. wordt toegestaan, zijn voornamelijk van de woonbebouwing afgekeerd.
Het gelijktijdig vaststellen van een zonebesluit in de zin van de Wet geluidhinder is in het belang van de waarborging van het woon- en leefklimaat in de omgeving van een industrieterrein.
Anticipatie als bedoeld in artikel 19 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening heeft plaatsgevonden overeenkomstig de daarvoor gestelde normen, zodat geen aanleiding bestaat daarop in het kader van de beoordeling van dit bestemmingsplan terug te komen.

PLANBEOORDELING

Het bestemmingsplan geeft voor wat betreft voorschriften, plankaart, uitvoerbaarheid, noch anderszins aanleiding tot onthouding van goedkeuring.

BESLISSING

Gelet op het vorenstaande en mede gelet op artikel 28 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening hebben wij besloten het bestemmingsplan Industrieterrein Borculo 1982 goed te keuren.

Gedeputeerde Staten voornoemd
overeenkomstig de geparafeerde minuut
de griffier der Staten

bijlage(n):
een gewaarmerkte plankaart
een gewaarmerkt exemplaar van de voorschriften

coll.
code: sl/219c

verzonden
20. DEC. 1984

Raad van State

Postbus 20019
2500 EA 's-Gravenhage
Telefoon (070) 62 48 71

AFDELING VOOR DE GESCHILLEN VAN BESTUUR

Raad der gemeente Borculo
Postbus 200
7270 HA Borculo

Datum 15 mei 1986 *Inlichtingen toestel* *Uw kenmerk*

Onderwerp
Borculo
Bestemmingsplan
"Industrieterrein Borculo
1982"

Ons nummer
G01.85.0016.74.86

TER KENNISGEVING
B en W d.d. : 27 MEI 1986
Besluit : v.k.a.
RAAD d.d. :
Besluit :

Het advies van de Afdeling voor de geschillen van bestuur aan Hare Majesteit de Koningin is verzonden aan de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer.

Datum van verzending 15 mei 1986.

Indien de minister met het advies kan instemmen zal deze het ontwerp-besluit ter ondertekening aanbieden aan Hare Majesteit de Koningin.
Na de ondertekening ontvangt u van het ministerie een afschrift van het Koninklijk besluit.

De Voorzitter van de Afdeling
voor de geschillen van bestuur
van de Raad van State,
voor deze,

WIJ BEATRIX, BIJ DE GRATIE GODS,
KONINGIN DER NEDERLANDEN,
PRINSES VAN ORANJE-NASSAU,
ENZ. ENZ. ENZ.

18 JUNI 1986
No 43.

Beschikken bij dit besluit op het beroep ingesteld door H. Buursink te Borculo,

tegen

het besluit van gedeputeerde staten van Gelderland van 17 december 1984, no. RO3651/5-ROV/G5209, waarbij is beslist over de goedkeuring van het bestemmingsplan "Industrieterrein Borculo 1982" der gemeente Borculo.

De Raad van State, Afdeling voor de geschillen van bestuur, gehoord, advies van 15 mei 1986, no. G01.85.0016.74.86.

Op de voordracht van Onze Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer van 10 juni 1986 no.MJZ 1066032 Centrale Directie Juridische Zaken, Afdeling Bestuurszaken;

Overzicht van het geschil

De raad der gemeente Borculo heeft in zijn openbare vergadering van 27 oktober 1983 vastgesteld het bestemmingsplan "Industrieterrein Borculo 1982".

De raad heeft daarbij ten aanzien van de door H. Buursink bij hem ingediende bezwaren het volgende overwogen:

Het onderhavige ontwerp-bestemmingsplan "Industrieterrein Borculo 1982" is een herziene versie van het geldende bestemmingsplan "Stad Borculo", waarin de bestemming "Industriële bebouwing" voorkomt. De te bebouwen oppervlakte industrieterrein is in het ontwerp-plan niet vergroot. De voorwaarden waaronder gebouwd mag worden, zijn aangepast aan de huidige situatie, alsmede aan de nieuwe milieuwetgeving op dit gebied. Voorts is ten behoeve van de bescherming van het woon- en leefklimaat een zogenaamde "Staat van inrichtingen" opgenomen. Deze "Staat van inrichtingen" zal als leidraad dienen voor de vestiging van nieuwe industrieën zowel op maagdelijke grond als in reeds bestaande gebouwen.
Door het opnemen van een gedeelte van de geluidzone in het bestemmingsplan mag de geluidproduktie van de op het industrieterrein gevestigde bedrijven tezamen niet groter zijn dan 50 dB(A) etmaalwaarde.
Hij acht het niet verantwoord om in ontwikkeling zijnde bedrijven door een verouderde planologische regeling in hun groei te belemmeren. Het getuigt naar zijn mening van goed bestuur om in te spelen op nieuwe ontwikkelingen op welk gebied dan ook en hiervoor voor zover nodig een verantwoorde regeling te ontwerpen waarmede met alle belangen rekening wordt gehouden.
Door het feit, dat maagdelijke industriegrond erg schaars is en een nieuw bestemmingsplan voor een industriegebied nog niet gereed is, kunnen uitbreidingen dan wel vestigingen buiten het bestaande industrieterrein niet toegestaan worden. Door het scheppen van een planologische regeling toegesneden op de eisen des tijds en het vaststellen van een geluidzone, kan voorkomen worden dat overlast van een industrie binnen aanvaardbare normen blijft.
Niet vergeten dient te worden, dat overlast een subjectief gegeven is en de nieuwe bepalingen in het kader van de milieuwetgeving een handgreep zijn om de objectiviteit te benaderen.
Door de gelukkige omstandigheid dat in Borculo een akoestisch

onderzoek kon worden gehouden, is bewust gecombineerd.
Op deze wijze zijn derhalve alle betrokken belangen in één procedure herenigd, hetgeen de besluitvorming ten goede komt.
Eén van de motieven op grond waarvan een geluidzone wordt vastgesteld, is het waarborgen van het woon- en leefklimaat in de omgeving van een industrieterrein. Waarborging van de belangen van de burgers staat voorop, terwijl aan de andere kant de industrie in haar groei niet kan worden belemmerd, tenzij deze waarborging wordt geschaad.
In de toelichting op het ontwerp-plan is uitvoerig ingegaan op eventuele gevolgen van het vaststellen van een geluidzone. Concrete maatregelen hieromtrent zijn nog niet bekend.

Gedeputeerde staten van Gelderland hebben bij hun vorengenoemde besluit van 17 december 1984 beslist over de goedkeuring van het onderwerpelijke bestemmingsplan.

Gedeputeerde staten hebben daarbij ten aanzien van de door H. Buursink bij hen ingediende bezwaren het volgende overwogen:
De in de voorschriften opgenomen hoogtenorm van 35 m betreft slechts het centraal gedeelte van het gebied van de weiproduktenfabriek en is toegesneden op de feitelijke situatie, waarbij het overgrote deel van de aanwezige bedrijfsbebouwing reeds deze hoogte heeft.
Voor de daarop aansluitende gebieden geldt een hoogtenorm van 20 m, respectievelijk 10 m, eveneens overeenkomend met de hoogte van bestaande bebouwing. Laatstbedoelde hoogtemaat blijft overigens beneden de algemene hoogtenorm van 15 m in de bouwverordening.
Het bestemmingsplan voorziet niet in het oprukken van de industrie in de richting van de woonbebouwing.
De gebieden, waarop hogere bebouwing aanwezig is c.q. wordt toegestaan, zijn voornamelijk van de woonbebouwing afgekeerd.
Het gelijktijdig vaststellen van een zonebesluit in de zin van de Wet geluidhinder is in het belang van de waarborging van

het woon- en leefklimaat in de omgeving van een industrieterrein.
Anticipatie als bedoeld in artikel 19 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening heeft plaatsgevonden overeenkomstig de daarvoor gestelde normen, zodat geen aanleiding bestaat daarop in het kader van de beoordeling van dit bestemmingsplan terug te komen.

In beroep voert de appellant het volgende aan:
Ik meen dat ik in mijn bezwaarschrift aan gedeputeerde staten, d.d. 12 december 1983, reeds uitvoerig heb uiteengezet dat het bestemmingsplan de afweging van de belangen van woonmilieu en industrie volledig laat doorslaan naar de industriële belangen. Het college van gedeputeerde staten heeft naar mijn mening op geen enkele wijze aandacht geschonken aan de belangen van het woonmilieu. Mijn bezwaren zal ik nu niet herhalen. Ik meen te kunnen volstaan met verwijzing naar mijn bezwaarschrift aan gedeputeerde staten.
Graag maak ik van deze gelegenheid gebruik om nog nader toe te lichten, waarom ik van mening ben dat het bestemmingsplan "Industrieterrein" geen verantwoorde afweging maakt van woon- en industriële belangen.
Genoemd bestemmingsplan grenst op vele punten aan bestemmingsplannen met een woonbebouwing, zoals

A. de Nobelstraat.
Hier is een bestemmingszone opgenomen met de bestemming "Handel en Nijverheid klasse B".
In principe zijn hier bedrijven toegestaan tot en met categorie 3A van de bij het bestemmingsplan behorende Staat van Inrichtingen. Het is voor mij onbegrijpelijk waarom in artikel 7, lid 5, van de voorschriften is toegestaan, dat vrijstelling kan worden verleend tot en met categorie 4 van genoemde Staat van Inrichtingen. De bestaande bedrijven in die zone zijn namelijk milieuvriendelijk (aannemingsbedrijven en een verpakkingsindustrie voor vleesprodukten), terwijl bovendien nog een zone onbebouwd is.

Ik kan niet begrijpen waarom hier, nota bene vlak tegenover een woonstraat, bedrijven tot en met categorie 4 kan worden toegestaan (bijvoorbeeld het bewerken van rubberartikelen en plastics). Voor de bestaande bedrijven zijn naar mijn opvatting deze uitbreidingsmogelijkheden niet vereist.

B. Spoorstraat, de wijk Hambroek en het Centrum.
Hier is een bestemmingszone opgenomen met de bestemming "Handel en Nijverheid klasse A". In mijn bezwaarschrift aan gedeputeerde staten heb ik reeds verteld waarom ik meen dat deze bestemming uit een oogpunt van afweging van woonbelangen en industriële belangen niet verantwoord kan worden geacht.

C. De Needseweg.
Hier grenst het bestemmingsplan "Industrieterrein" aan het bestemmingsplan "Hambroek II", een bestemmingsplan voor woondoeleinden, dat naar ik meen in 1979 reeds door de gemeente was vastgesteld. Alhoewel de Kroon het beroep van de gemeenteraad tegen onthouding van goedkeuring van gedeputeerde staten aan dit plan ongegrond heeft verklaard, heeft zij wel uitgesproken dat in het gebied Hambroek II een aangepast bestemmingsplan voor woondoeleinden kan worden ontwikkeld.
Langs de Needseweg zijn in het bestemmingsplan Industrieterrein de volgende bestemmingen gelegd, Handel en Nijverheid Klasse C en Handel en Nijverheid klasse D. Krachtens de bestemming Handel en Nijverheid klasse C kunnen langs de Needseweg inrichtingen worden gevestigd tot en met categorie 4 van de zogenaamde Staat van Inrichtingen, terwijl er zelfs vrijstelling kan worden verleend tot en met categorie 5. Ik merk op dat de bestaande percelen in deze bestemmingszone als volgt worden gebruikt:

Needseweg 51	woonhuis
Needseweg 53/55	woonhuis met garagebedrijf
Needseweg 57	een confectieatelier
Needseweg 59	een (voormalig) bouwbedrijf.

Het is voor mij een raadsel waarom op deze milieuvriendelijke bedrijven bestemmingen zijn gelegd tot en met de (zware) categorie 5. Ik vind, dat de gemeenteraad hier geen verantwoorde afweging heeft gemaakt van milieu en industriële belangen.
Laatste opmerking geldt nog in heviger mate voor de bestemming "Handel en Nijverheid klasse D" aan dezelfde Needseweg. Hier worden zelfs inrichtingen tot en met categorie 5 toegestaan, terwijl er ook nog vrijstelling kan worden verleend tot en met categorie 6.
En als dan blijkt, dat aan de Needseweg 67 een verpakkingsbedrijf voor kartonprodukten is gevestigd, dan is het voor mij helemaal onduidelijk waarom hier zo'n milieuzware bestemming wordt gelegd. Zeker als men in aanmerking neemt dat op het gebied ten zuiden van de Needseweg ten tijde van de vaststelling van het bestemmingsplan "Industrieterrein" een bestemmingsplan voor woondoeleinden was vastgelegd. Is hier sprake geweest van een verantwoorde afweging van belangen?

Ook heb ik moeite met de wijze waarop gedeputeerde staten mijn opmerking over het gebruik van de zogenaamde artikel 19 procedure afdoet. Mijn bezwaren richten zich niet tegen de gevolgde procedure, maar tegen het feitelijk gebruik van dit artikel. Ik vind het een vorm van onzorgvuldig bestuur, een lopende bezwaarschriftenprocedure te doorkruisen, door voor een deel van het bestemmingsplan, waartegen zich de bezwaren richten, een verklaring van geen bezwaar af te geven.
Ten slotte vind ik het een verzuim van gedeputeerde staten dat zij slechts zeer summier op mijn bezwaren zijn ingegaan en dat zij in hun reactie op mijn bezwaarschrift niet hebben vermeld op welke wijze ik in beroep kon komen.

Overwegingen ten aanzien van het geschil

De ontvankelijkheid

Ingevolge het bepaalde in artikel 29, eerste lid, van de Wet op de Ruimtelijke Ordening kunnen zij, die zich tijdig met bezwaren zowel tot de gemeenteraad als tot gedeputeerde staten hebben gewend, tegen een besluit als het onderwerpelijke bij Ons beroep instellen.

Ingevolge artikel 29, tweede lid, komt gelijke bevoegdheid toe aan degenen die zich tijdig op grond van artikel 27, tweede lid, van deze wet met bezwaren tegen wijzigingen in het ontwerp van het plan tot gedeputeerde staten hebben gewend en aan een ieder die bezwaren heeft tegen de onthouding van goedkeuring door gedeputeerde staten.
De appellant heeft zijn bezwaren tegen het plandeel met de bestemming "Handel en Nijverheid, klasse B", gelegen aan de Nobelstraat, het plandeel met de bestemming "Handel en Nijverheid klasse C" en het plandeel met de bestemming "Handel en Nijverheid klasse D", gelegen langs de Needseweg, noch bij de raad der gemeente noch bij gedeputeerde staten naar voren gebracht.

Voor wat betreft evenbedoelde bezwaren komt de appellant geen beroepsrecht toe ingevolge artikel 29, eerste lid, van de Wet op de Ruimtelijke Ordening.
Evenmin komt de appellant te dezer zake een recht van beroep toe ingevolge artikel 29, tweede lid, van deze wet.

De hoofdzaak

De appellant voert in de eerste plaats als formele bezwaren aan dat in het bestreden besluit niet is aangegeven op welke wijze hij bij Ons beroep in kon stellen en voorts dat hij niet kan instemmen met de summiere wijze van reageren van gedeputeerde staten op zijn bezwaarschrift.

Ingevolge het bepaalde in artikel 28, zesde lid, laatste volzin, van de Wet op de Ruimtelijke Ordening wordt bij de bekendmaking

dat het besluit van gedeputeerde staten gedurende de termijn van een maand ter inzage ligt, de bevoegdheid tot het instellen van beroep medegedeeld.
Blijkens de stukken is het bestreden besluit op de wettelijk voorgeschreven wijze ter inzage gelegd, waarbij tevens is aangegeven op welke wijze bij Ons beroep kon worden ingesteld.

Het besluit van gedeputeerde staten is naar de eisen van artikel 28, vierde lid, eerste volzin, van de Wet op de Ruimtelijke Ordening met redenen omkleed.
Hoewel het bestreden besluit summier is gemotiveerd, schiet het naar Ons oordeel niet tekort in draagkracht of volledigheid.

De door de appellant aangevoerde bezwaren dat de onderwerpelijke bestemmingsplanprocedure een gelijktijdig verloop heeft gehad met de procedure tot vaststelling van de in het kader van de Wet geluidhinder vast te stellen geluidzone delen Wij niet.
De Wet geluidhinder en de Wet op de Ruimtelijke Ordening sluiten de door de gemeenteraad gevolgde handelwijze niet uit.
Nu ook de tervisieleggingen inzake het voorliggende plan en de afzonderlijk vastgestelde geluidzone in dezelfde publikatie zijn aangekondigd kan er geen sprake van zijn dat iemands rechten of belangen zijn geschaad.

Hieruit vloeit voort dat in deze bezwaren van de appellant geen aanleiding kan worden gevonden aan het plan alsnog goedkeuring te onthouden.
Dit onderdeel van het beroep is ongegrond.

Voorts heeft de appellant bezwaren tegen de weiproduktenfabriek die in het plandeel met de bestemming "Handel en nijverheid klasse A" is gevestigd alsmede tegen de uitbreidingsmogelijkheden die het plan voor deze fabriek biedt.

De litigieuze fabriek, die werkgelegenheid biedt voor circa 300 personen, ligt op ongeveer 100 m afstand van de meest nabijgelegen woonwijk in het gebied van de Spoorstraat.

Hoewel aan de appellant moet worden toegegeven dat, gelet op de aard van de fabriek, een locatie op een grotere afstand van de bestaande woonwijken de voorkeur geniet, kan de huidige vestigingsplaats niet bij voorbaat onaanvaardbaar worden geacht.

Uit de ambtsberichten blijkt dat voor een verplaatsing van de fabriek onvoldoende financiële middelen beschikbaar zijn en dat de suggesties van de appellant om de uitbreiding van de fabriek elders te doen plaatsvinden uit produktietechnische en efficiency-overwegingen niet reëel zijn.

Uit de ambtsberichten blijkt verder dat de in het plan toegelaten bouwhoogten van 35 m, respectievelijk 20 m (met vrijstelling 25 m) en 10 m (met vrijstelling 15 m) die corresponderen met de deelgebieden die op de plankaart met respectievelijk I, II en III zijn aangeduid, zijn afgestemd op de bestaande situaties.
Voorts neemt de toegestane bouwhoogte af naarmate de woonwijken worden genaderd.
Bovendien is de huidige bebouwingsdichtheid van het fabrieksterrein al vrij hoog.

Verder blijkt dat in de resultaten van een akoestisch onderzoek naar voren komt dat de omliggende woonwijken binnen de voor de fabriek geldende geluidzonegrens liggen en nagenoeg alle woningen binnen deze zone een geluidbelasting kennen van 50 tot 55 dB(A), die ingevolge het bepaalde in artikel 65 van de Wet geluidhinder voor deze zones de hoogst toelaatbare is.
De geluidzone is derhalve zodanig vastgesteld dat in de richting van deze woonwijken, in verband met alsdan te hoge geluidbelasting, voor de fabriek nauwelijks enige uitbreidingsmogelijkheden aanwezig zijn.

De Hinderwet en de andere regelingen op milieuhygiënisch gebied bieden voldoende waarborgen om de door de appellant ondervonden en gevreesde overlast en geluidhinder tegen te gaan.

Op grond van de ambtsberichten moet voorts worden aangenomen dat de door de appellant voorziene extra verkeersbelasting van het vrachtverkeer door de woonwijken niet aannemelijk is, te meer daar binnen niet al te lange tijd een ontsluitingsweg ten noordoosten van het industrieterrein zal worden gerealiseerd.

Onder deze omstandigheden bestaat geen aanleiding voor de vrees dat een eventuele uitbreiding of verandering van de weiproduktenfabriek een onaanvaardbare aantasting betekent voor het woonklimaat van de omgeving.

Hieruit vloeit voort dat het beroepsonderdeel ongegrond is.

Ten slotte dient voor wat betreft het bezwaar van de appellant dat met toepassing van artikel 19 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening op de goedkeuring van het voorliggende plan wordt vooruitgelopen, opgemerkt te worden dat het blijkens de geschiedenis van de totstandkoming van de Wet op de Ruimtelijke Ordening niet de bedoeling van de wetgever is geweest dat de bedoelde toepassing de behandeling van de tegen een bestemmingsplan ingediende bezwaren in de weg staat, zodat deze bezwaren kunnen leiden tot een gehele of gedeeltelijke onthouding van goedkeuring aan het bestemmingsplan indien daartoe aanleiding bestaat.

Uit het vorenstaande volgt dat het plan Ons aanvaardbaar voorkomt, zodat ook dit deel van het beroep ongegrond is.

<u>Beslissing</u>

Gezien de Wet op de Ruimtelijke Ordening hebben Wij goedgevonden en verstaan:

I. de appellant niet-ontvankelijk te verklaren in zijn beroep voor zover dat betrekking heeft op zijn bezwaren tegen de plandelen met de bestemmingen "Handel en nijverheid" met de aanduidingen "klasse B", respectievelijk "klasse C" en "klasse D";

II. het beroep ongegrond te verklaren.

Onze Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer is belast met de uitvoering van dit besluit.

's-Gravenhage, 18 juni 1986

w.g. BEATRIX

DE MINISTER VAN VOLKSHUISVESTING,
RUIMTELIJKE ORDENING EN MILIEUBEHEER,

w.g. P. Winsemius

Overeenkomstig het oorspronkelijke,
De Chef Kabinetszaken,